

บรรณานุกรณ์

หนังสือ

กนล เก้าพิจิตร. วิชาครุบัญชบัญญัติ. กรุงเทพ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๔๔๖.

นิยม ปุ่ราค่า. ทฤษฎีของการสำรวจสถิติจากตัวอย่างและการประยุกต์. เล่ม ๑.
กรุงเทพมหานคร : ค.ส. การพิมพ์, ๒๕๗๗.

ไฟบุลป์ อินทร์วิชา. หลักและวิธีการวัดเจตนคติ. อนุสารเพื่อการวิจัยฉบับที่ ๓.
กรุงเทพมหานคร : กองการวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ, ๒๕๗๗.

แอน อนาคตชีวี. การตรวจสอบเชิงจิวิทยา. แปลโดย ประชุมสุข อาชวอ่ำรุ่ง และคณะ
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๔๙๙.

บทความ

ก่อ สวัสดิพานิชย์. "การศึกษาของประเทศไทย." วารสารสภากาชาดไทยแห่งชาติ
๔ (เมษายน ๒๕๗๒) : ๑ - ๑๓.

ชนู แสงวงศ์. "การวางแผนการศึกษา กับการพัฒนาเศรษฐกิจ." ศูนย์ศึกษา
๑๑ (พฤษภาคม ๒๕๐๗) : ๒๒ - ๒๓.

_____. "ครูดี" วิทยาจารย์ ๖ (๒๕๐๘) : ๙๕ - ๙๐๐.

ประสงค์ นาลากุล ณ อยุธยา. "ปัญหาของเด็กที่ไม่อยากเรียน." ศูนย์ศึกษา
๔ (กันยายน ๒๕๐๖) : ๖๖ - ๗๐.

เสริมศักดิ์ วิชาลักษณ์. "องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา." ศูนย์ศึกษาฯ ๑๗ (กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๔) : ๔๔-๕๕

เอกสารอื่น

สุวิทย์ สมานมิตร. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัย: ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น." วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๖๕.

สมพันธ์ พันธ์พุกษ์. "ความสัมพันธ์ระหว่างตัวประกอบกับลักษณะการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยภูมิภาค : การเปรียบเทียบระหว่าง มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่;" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๐.

เสาวนีย์ กิสวัตน์. "โอกาสสำเร็จการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีภูมิหลังทางกัน : วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๖."

สมหมาย กระจางลิขิต. "การเปรียบเทียบเจตนาคติก่อนและหลังการฝึกสอนของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาปรั�านมิตร." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาปรั�านมิตร, ๒๕๖๔.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Books

Cole, Luella, and Ferguson, Jesse Mary. Student's Guide to Efficient Study. New York : Rinehart & Company, 1946.

Cronbach, L.J. Essentials of Psychological Testing. 3d. ed. New York : Harper & Row Publisher, 1970.

Ebel, Robert L. Measuring Educational Achievement. New Jersey :

Prentice-Hall, Inc., 1965.

Edward, Allen L. Experimental Design in Psychological Research.

New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1960.

Ehrlich, Eugene H. How to Study Better and Get Higher Marks.

New York : Thomas Y. Crowell Company, 1934.

English, Harace B.; and English, Ava Champney. A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psychoanalytical Terms.

London : Longman Green and Co., 1958.

Garret, Henry E. Statistics in Psychology and Education. 5th ed.

London : Longman Green and Co., 1958.

Guilford, J.P. Fundamental Statistics in Psychology and Education.

5th ed. Tokyo : McGraw-Hill Kogakusha, Ltd., 1973.

Havighurst, Robert J. "Conditions Productive of Superior Children."

In Studies in Adolescence. New York : The Macmillan Company, 1963.

Hildreth, Gertrude H. Introduction to the Gifted. New York :

McGraw-Hill Book Company, 1966.

Jackson, Philip W. Life in Classroom. New York : Holt, Rinehart and

Winston, Inc., 1968.

Kitchen, Paul C.; Frederick, Robert W.; and McElwee, Agnes R. A Guide

to College Study. New York : Appleton-Century-Crofts, Inc.,

1947.

Lindgren, Henry C. The Psychology of College Success. New York : John Wiley, 1969.

Madox, Harry. How to Study. London : Cox & Wyman Ltd., 1963.

McGuire, William J. "The Nature of Attitudes and Attitude Change." The Handbook of Social Psychology. 2d ed. Edited by Gardner Lindzey. Massachusetts : Addison Wesley, 1969.

Newcomb, T.M. Social Psychology. New York : The Dryden Press Publishers, 1954.

Renmiers, H.H. Introduction to Opinion and Attitude Measurement. New York : Harper and Brothers Publishers, 1954.

Thurstone, L.L. "Attitude can be Measures." Reading in Attitude Theory and Measurement. Edited by Martin Fishbein. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1967.

Travevs, Robert M.W. Educational Measurment. New York : The Macmillan Company, 1958.

Tussing, Lyle. Study and Succeed. New York : John Willey & sons, Inc., 1949.

Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. 2d ed. New York : McGraw-Hill, Inc., 1971.

Articles

Briggs, Richard D.; Tosi Donald J.; and Morley, Rosemary M. "Study Habits Modification and Its Effect on Academic Performance : A Behavioral Approach." Journal of Educational Research 64 (April 1971) : 347-350.

Brown, W.F.; and Holtzman W.H. "A Study Attitude Questionnaire for Predicting Academic Success." The Journal of Educational Psychology 46 (1955) : 75-84.

_____. "Use of the Survey of Study Habits and Attitudes for Counseling Students." The Personnel and Guidance Journal 35 (December 1956) : 214-217.

Brown, W.F.; and Others. "Effectiveness of Student to Student Counseling on the Academic Adjustment of Potential Collage Dropouts." Journal of Educational Psychology 62 (1971) : 285-289.

Cogan, Morris L.; and Levin, Harry. "Studies of Teacher Behavior." Journal of Experimental Education 26 (January 1957) : 135-139.

Cowell, M.D.; and Entwistle, N.J. "The Relationship Between Personality, Study Attitudes and Academic Achievement in a Technical College." The British Journal of Educational Psychology 41 (February 1971) : 85-89.

Diener, Charles L. "Similarities and Differences Between Overachieving and Underachieving student." The Personnel and Guidance Journal 38 (January 1960) : 396-400.

Entwistle, N.J.; and Dorothy. "The Relationship Between Personality, Study Method and Academic Performance." The British Journal of Educational Psychology 40 (June 1970) : 132-143.

Goldfried, Marvin R.; and D'Zurilla, Thomas J. "Prediction of Academic Competence by Means of the Survey of Study Habits and Attitudes." Journal of Educational Psychology 64 (February 1973) : 116-122

Lin, Guang Yi.; and McKeachie W.J. "Aptitude, Anxiety, Study Habits and Academic Achievement." Journal of Counseling Psychology 17 (July 1970) : 306-309.

Lum, Mabel K.M. "A Comparison of Under and Overachieving Female College Students." Journal of Educational Psychology 51 (1960) : 109-115.

Popham, James W.; and Moore Mary R. "A Validity Check on the Brown-Holtzman Survey of Study Habits and Attitudes and the Borow College Inventory of Academic Adjustment." The Personnel and Guidance Journal 3 (1960) : 552-554.

Vedavalli, H.C. "Study Habit of College Students at Tirupati." Psychological Abstracts 32 (August 1958) : 409.

Other Materials

Ainsworth, Linton Laban, "An Exploratory Study of the Academic Achievement of Arab Students." Dissertation Abstracts International 17 (August 1958) : 1702.

Allen, Gerald Curl. "A Comparison of Freshman Achievers and Non-achievers from Economically Deprived Families." Dissertation Abstracts International 31 (March 1971) : 4455-4456A.

Brown, W.F.; and Holtzman, W.H. SSHA Manual Survey of Study Habits and Attitudes New York : Psychological Corporation, 1965.

Phillips, Oliver George. "The Relative Effectiveness of Three Instructional Approach Upon the Reading Study Habits and Attitudes and Academic Performance of Disadvantaged Black College Freshmen." Dissertation Abstracts International 31 (September 1970) : 1084A.

Skeen, Ronald Peterson. "A Longitudinal Study of Nonintellective Characteristics of College Dropouts." Dissertation Abstracts International 28 (1967) : 2076A.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑.

แบบสำรวจ

นิสัยและทัศนคติในการเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ระดับอุดมศึกษา

แผนกวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

นิสิตนักศึกษาที่รัก

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นางสุจิตร ศิริรัตน์ นิสิตปริญญาโท แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง " การสร้างแบบสำรวจ
นิสัยและทัศนคติในการเรียนระดับอุดมศึกษา " ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง
การเรียนสำหรับนิสิตนักศึกษาในอนาคต ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น

ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับเลือกเป็นผู้ตอบแบบสำรวจนี้ จึงโปรดขอความกรุณาตอบแบบ
สำรวจตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อมูลที่ได้รับในแบบสำรวจ
ที่ท่านตอบนี้ จะนำไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น จะไม่มีผลเสียหายต่อตัวท่าน ผลการ
เรียน และสถาบันการศึกษาของท่านแต่อย่างใด ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
ความร่วมมือจากท่านด้วยดี

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

๑. แบบสำรวจข้อค่าถดມูล ๑๐๐ ขอ
๒. แบบสำรวจถดມาเกี่ยวกับสกุณะนิสัยที่ท่านเคยประพฤติปัจจุบัน และความคิดเห็นในด้านการศึกษาเจ้าเรียน ความเห็นใจไม่มีค่าตอบไม่ถูกหรือผิด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือขอให้ท่านตอบตรงกับความเป็นจริงที่ท่านประพฤติปัจจุบัน และความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน
๓. การตอบแบบสำรวจ ให้ท่านอ่านข้อความในแบบสำรวจทีละข้อ และพิจารณาว่าท่านเคยปัจจุบัน หรือมีความคิดเห็นในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใดใน ๕ อันดับดังไปนี้
- ก. หมายถึง น้อยครั้งที่สุด คือ การปัจจุบันเป็นประจำเกือบทุกครั้ง หรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ข. หมายถึง น้อยมาก คือ การปัจจุบันเกือบเป็นประจำแต่น้อยกว่าอย่างครั้งที่สุด หรือเห็นด้วย
- ค. หมายถึง ปานกลาง คือ การปัจจุบันรึ่งหนึ่งของทั้งหมด หรือรู้สึกเสมอ ๆ
- ง. หมายถึง มากครั้ง คือ การปัจจุบัน ๆ ครั้ง หรือ ไม่เห็นด้วย
- จ. หมายถึง ไม่เคยเลย คือ การปัจจุบันอยู่ที่สุด หรือ ไม่เคยเลย หรือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
๔. เมื่อได้คัดสินใจว่าค่าตอบใดเป็นจริงตรงกับนิสัยและทัศนคติของท่านมากที่สุด ให้ไปใช้ค่าตอบโดยทำเครื่องหมาย X ลงบนตัวอักษร ก ข ค ง หรือ ฯ ในกระดาษค่าตอบเพียงตัวเดียวเท่านั้น
- ตัวอย่าง ขอ (๐) ชาฟเจ้าชอบรับประทานขนมในห้องเรียน
สถานที่นั้นเป็นอย่างมาก ให้ทำเครื่องหมายในกระดาษค่าตอบดังนี้
- ขอ (๐) ก * ค ง ฯ
๕. โปรดระวังข้อค่าตอบให้ตรงกับข้อค่าถด และโปรดทำทุกขอ
๖. ถ้าต้องการเปลี่ยนค่าตอบ โปรดขีฆ่าของเดิม และขีกดูใหม่ให้ชัดเจน
๗. โปรดอย่าทำเครื่องหมายใด ๆ ในสมุดค่าถด
๘. เมื่อทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว โปรดส่งกระดาษค่าตอบพร้อมกับสบุคค่าถดคืน

๑. ข้าพเจ้าพยายามที่จะแกล้งงาน ขอสอบ
การบ้านให้ถูกต้อง ตามที่อาจารย์ตราช
ให้
๒. ในเรื่องการเรียน ข้าพเจ้าพยายาม
ปรับปรุงคนเองให้ขึ้นเรื่อย ๆ
๓. ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์ไม่ยอมรับฟังความ
คิดเห็นของนิสิตนักศึกษา เพราะหานิด
ว่าหานี้คือความนิสิตนักศึกษา
๔. ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาที่ไม่มีการสอบเลย
๕. ข้าพเจ้ามักจะวางแผนหัวข้อการเขียนราย
งาน การบ้าน ฯลฯ ทึ้งไว้จนใกล้จะถึง
เวลาส่งจริงจะทำ
๖. ก่อนลงมือเขียนรายงาน ข้าพเจ้าต้องแน่
ใจว่าเข้าใจสิ่งที่ต้องการจะทำนั้นอย่าง
แจ่มแจ้งเสียก่อน
๗. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ถ้าอาจารย์ผิดสอนอารมณ์
ไม่คิด ข้าพเจ้าจะเรียนไม่รู้เรื่อง
๘. ข้าพเจ้าเรียนหนังสือกับความสนุกมาก
กว่าทุกชั่วโมง
๙. ในชั่วโมงเรียน ข้าพเจ้าชอบซักชวนให้
อาจารย์พูดคุยกันเรื่อง
๑๐. ในบทเรียนที่ยาก ๆ นั้น ข้าพเจ้าจะ
อ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้ว
จึง放下ไป
๑๑. ข้าพเจ้าคิดว่า การที่นิสิตนักศึกษาไม่
กล้าซักถามอาจารย์ เพราะอาจารย์
ถือคัวไม่เป็นกันเองหรือคุณมากเกินไป
๑๒. ข้าพเจ้าชอบหากเรียนคุยเหตุที่ไม่
จำเป็นนัก เช่น เมื่อมีงานบางอย่างต้อง
ทำ เมื่อข้าพเจ้าต้องการถูหันสือสอบ
หรือไปทัศนารถ ?
๑๓. ข้าพเจ้าชอบอ่าน ทำงาน ทำการบ้าน
คุยกับมั่นใจ และรับผิดชอบตนเอง
โดยไม่มีใครบอก บันหรือบังคับ
๑๔. ข้าพเจ้าจะจดงานหรือข้อเสน่ห์ให้ขอ
ความสำคัญที่อาจารย์เน้น
๑๕. ข้าพเจ้าคิดว่า อาจารย์ทำการสอนโดย
ไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า
๑๖. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดี เมื่อทราบว่าอาจารย์
ไม่มาสอนหรือมีการงดเรียนในบาง
ชั่วโมง
๑๗. มั่นหา nokmathavithayalai เรียนมั่นหาการเงิน
มั่นหาความรัก ความไม่เข้าใจกับพ่อแม่
ทำให้ข้าพเจ้าไม่สนใจการเรียน
๑๘. ข้าพเจ้าชอบคนนอบแต่เช้าและอ่านหนังสือ
ก่อนไปมหาวิทยาลัย.
๑๙. ข้าพเจ้ามั่นใจว่า อาจารย์ท่านสอนนั้นจะ
ต้องมีความรู้ในเรื่องที่ท่านจะสอนเป็น
อย่างดี

๒๐. ข้าพเจ้าเชื่อว่า การโถสุกสานและ การทำให้คนอื่นมีส่วนร่วมสุกคัญมีความสำคัญมากกว่าการเรียน
๒๑. เมื่อเริ่มเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นด้วยอย่างเดียวและง่วงนอนเกินกว่าจะเรียนให้ได้ผลดี
๒๒. ในระหว่างสอบ ข้าพเจ้าลืมสูตร คำนิยามและรายละเอียดอื่น ๆ ที่ข้าพเจ้าเคยมีความรู้ไว้
๒๓. ข้าพเจ้าคิดว่า อาจารย์ส่วนมากมีความล้ำเอียง ชอบนิสิตนักศึกษาที่รู้จักเอาใจท่าน
๒๔. ข้าพเจ้าคิดอยู่เสมอว่า สิ่งที่มีความมากที่สุด และอนาคตของข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการศึกษา
๒๕. ข้าพเจ้าเสียเวลาไปกับการพูดคุยอันหนังสืออื่นที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน พังวิทยุ โทรทัศน์หรืออุปกรณ์มากเกินไป
๒๖. เมื่อทราบกำหนดการสอบ ข้าพเจ้าจะวางแผนหนังสือ เพื่อเตรียมตัวสอบทันที
๒๗. อาจารย์สอนเรื่องข้าพเจ้าไม่สนใจให้เกิดความเบื่อหน่ายและห้อแท้
๒๘. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการไม่คุ้มค่าที่ต้องเสียเวลา เสียเงิน ในการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย
๒๙. ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนได้อย่างที่คิดไว้ในข้อสอบ การบ้าน หรือรายงานต่าง ๆ ที่อาจารย์สั่ง จนทำให้กองส่งงานล้าช้า ในห้องเรียนข้าพเจ้าพยายามหลบเลี่ยง หรือนั่งก้มหน้า เพื่ออาจารย์จะไม่ถามบัญชา
๓๐. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการโถสูตรและการทำให้ระบบกระเทือนคงผลการเรียนเป็นอย่างมาก
๓๑. ข้าพเจ้าคิดว่า ໄດ້เรียนวิชาที่มีประโยชน์ ตอบสนองน้อย
๓๒. ข้าพเจ้าไม่เคยมีความพยายาม ความอดทนที่จะใช้ความสามารถให้เต็มที่ในการทำภาระบ้าน รายงาน หรือข้อสอบ
๓๓. เมื่อต้องอ่านตำราหลายเล่ม ข้าพเจ้าจะหยุดเป็นช่วง ๆ และหอบหนังสือนั้นที่สำคัญต่าง ๆ ที่ไม่ได้อ่านแล้ว
๓๔. ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์มักจะหลีกเลี่ยงการอภิปรายถึงเรื่องราวและเหตุการณ์ปัจจุบันในชั้นเรียน
๓๕. ข้าพเจ้าพยายามปรับปรุงตนเองให้สนใจเรียนวิชาต่าง ๆ อย่างจริงจัง
๓๖. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ชั้นห่างอย่างสูง เสมอ
๓๗. หลังจากที่ได้อ่านหนังสือไปหลายหน้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ลืมและไม่สามารถจะระลึกถึงสิ่งที่อ่านผ่านไปได้

๓๔. ข้าพเจ้ารู้สึกหốiใจ และเจ็บใจ เมื่อ
อาจารย์ทำหน้าที่ข้าพเจ้าเป็นคนสั่งเพรา
ทำงานไม่เรียบร้อย
๔๐. วิชาที่เรียนบางวิชาน่าเบื่อหน่าย ข้าพเจ้า
จึงใช้เวลาที่เรียนนั้น วากูป เขียน
จกหมาย หรือคิดถึงเรื่องต่าง ๆ แทน
การฟังอาจารย์
๔๖. ข้าพเจ้ามักจะดอยเวลาเรียนหนังสือ
๔๙. ข้าพเจ้าจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
ไม่ถูกต้อง เช่นใจความสำคัญมักจะ
ปรากฏในขอสอบภาษาหลัง
๕๐. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอาจารย์ให้การบ้านมาก
เกินไปจนทำให้นิสิตนักศึกษาที่เรียนปาน
กลางไม่สามารถทำให้เสร็จได้ทัน
๕๔. ข้าพเจ้าเชื่อว่า จุดมุ่งหมายของการ
ศึกษาจะเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิต
แก่นิสิตนักศึกษา
๕๘. เป็นการยากที่จะคิดความแผนการเขียน
ตอบให้ได้คืนในเวลาอันสั้น ข้าพเจ้าจึงทำ
คะแนนไม่ได้คืน
๕๖. ในการทดสอบที่เรียน ข้าพเจ้าใช้วิธีดัง
คัดๆให้คนเดองมากกว่าการใช้วิธีอ่าน
ไปเรื่อย ๆ
๕๗. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอาจารย์หลายคนไม่มี
ความยืดหยุ่น ใจแคบเอาแต่ใจตัวเอง
หรือชอบใช้อำนาจมากเกินไป
๕๔. ข้าพเจ้าเรียนໄก็ซิเนพะในวิชาที่ชอบ
เท่านั้น
๕๙. ถ้ามีการบ้านมากหรือยากกว่าปกติ
ข้าพเจ้ามักจะไม่ทำหรือถ้าทำข้าพเจ้า
จะทำเฉพาะส่วนที่ถูกใจเท่านั้น
๕๐. ข้าพเจ้ามักจะประมาณเดินเลื่อนและมี
ความสั่งเพราในการทำภาระบ้าน เขียน
รายงานหรือตอบข้อสอบ
๕๐. อาจารย์ของข้าพเจ้าไม่ได้อธิบายราย
ละเอียดให้พอเพียงในเรื่องที่หันสอนอยู่
๕๖. ข้าพเจ้าขาดความสนใจในการเรียน จึง
รู้สึกว่าเป็นการยากที่จะทำความเข้าใจ
เนื้อหาจากการอ่านตามที่อาจารย์สั่ง
๕๗. ข้าพเจ้าทำรายงาน อ่านหนังสือตามที่
อาจารย์สั่งและทำการบ้าน ของแต่ละ
วันเสร็จเสียอ
๕๘. ข้าพเจ้ามักจะใช้เวลา กับการศึกษาวิชา
วิชาหนึ่งที่ชอบมากเกินไปจนมีเวลาเหลือ
น้อยสำหรับวิชาอื่น ๆ
๕๘. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าในเวลาทำข้อสอบ ถ้า
อาจารย์มายืนดูข้าพเจ้าไม่สามารถทำ
ต่อไปได้ หรือจะต้องหยุดทำข้อสอบ
๕๖. การไม่ชอบอาจารย์ของคนทำให้ข้าพเจ้า
ละเลยการเรียน

๕๘. เมื่ออาจารย์ค่านั้นหรือวิชาการผู้การบ้าน และรายงานของข้าพเจ้าที่ส่งโดย ๆ ข้าพเจ้ารู้สึกไม่อยากทำงานส่ง หรือ อยากระหลักเลี้ยงการส่งงาน
๕๙. ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหาร ชนน หรือคุยกับเพื่อนในช่วงโภคเรียน
๖๐. ข้าพเจ้าคิดว่านิสิตนักศึกษาที่ถูกค่าหาม หรือเข้าร่วมในการก่อภัยประย เป็นพวก ที่พยายามจะเอาใจอาจารย์
๖๑. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนมาก คนเราที่สามารถทำงานชีวิตอยู่ได้อย่าง มีความสุข
๖๒. ข้าพเจ้าสามารถหาวิทยาลัยแต่เชาและเข้า เรียนพันเวลาทุกครั้ง
๖๓. ข้าพเจ้าเตรียมสมุด แบบเรียน เครื่อง เขียนหรืออุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียนมา พร้อมทุกวัน
๖๔. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าอาจารย์ค่านั้นถึง เรื่องเกรณมากเกินไป ทำให้มีความ นุ่งหน่ายที่แท้จริงของการศึกษา
๖๕. ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาที่เรียนทุกวิชาสามารถ นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ทั้งนั้น
๖๖. ข้าพเจ้าใช้เวลาในวันหยุดให้กับการ เรียนมากกว่าการไปเที่ยวหรือการ สังสรรค์กับเพื่อนฝูง
๖๗. อาจารย์วิจารณ์รายงานของข้าพเจ้าว่า วางแผนการเขียนไม่ดี หรือเขียนอย่าง รีบเร้น สะเพร่า สถาปatically ในเรื่องร้อย ๖๘. การที่อาจารย์ใช้ภาษาถ้อยคำที่ข้าพเจ้า ไม่เข้าใจมาอธิบาย ยกตัวอย่างและใช้ เทคนิคมากเกินไปทำให้ข้าพเจ้าเพิ่มความ ไม่เข้าใจยิ่งขึ้น
๖๙. ข้าพเจ้าเชื่อว่าคนที่มีการศึกษาจะสามารถ แก้ปัญหาได้ก็กว่าคนที่ไม่มีการศึกษา
๗๐. ข้าพเจ้าจะเก็บรวบรวมงานทุกชิ้นในแต่ ละวิชาไว้ด้วยกัน แล้วนำมาจัดเป็นหมวด หมู่ให้เรียบร้อย
๗๑. ข้าพเจ้าจำกัดการสะสมค่า คำจำกัดความ หลักไวยากรณ์ สูตร ฯลฯ โดยไม่ได้ทำความ เข้าใจอย่างแท้จริง
๗๒. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอาจารย์ไม่ควรจะเชื่อถือ นิสิตนักศึกษาและมักคิดว่านิสิตนักศึกษาเป็น เด็กอยู่เสมอ
๗๓. เหตุที่ข้าพเจ้าไม่อยากมาเรียน เพราะ ข้าพเจ้าเรียนไม่ทันเพื่อน
๗๔. ถ้าข้าพเจ้าทำรายงานหรือทำการบ้านไม่ เสร็จ ข้าพเจ้าจะขออภัยจากเพื่อน เพื่อ ให้มีงานส่งอาจารย์
๗๕. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านบทความ คง ๆ เช่นเข้าใจเรื่องที่อ่านไม่ตรงกับ ความจริงหรือเข้าใจเรื่องเพียงบางส่วน บางส่วนก็ไม่เข้าใจແฉนังแจ้ง

๗๕. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอาจารย์พยายามทำให้ วิชาทั่งหลายกลายเป็นวิชาที่ยากสำหรับนิสิตนักศึกษา
๗๖. ข้าพเจ้าคิดว่าจะเรียนต่อไปให้สูงที่สุดเท่าที่โอกาสจะอำนวยให้
๗๗. ถึงแม้ว่างานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำจะไม่น่าสนใจและน่าเบื่อหน่าย ข้าพเจ้า ก็ตั้งใจทำงานเต็มที่เรียบร้อย
- (๗๘) ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดและสับสนในขณะที่ขอสอบและในสามารถตอบคำถามให้ได้ตามความสามารถของข้าพเจ้า
๗๙. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่อาจารย์หัวเราะเยาะผลงานของนิสิตนักศึกษา เป็นเหตุที่สำคัญที่ทำให้นิสิตนักศึกษาโกรธหรือหลีกเลี่ยงการทำงาน
๘๐. ข้าพเจ้าคิดว่าความร่วรรวยสามารถชี้ คำแนะนำการงานได้
๘๑. การที่ข้าพเจ้าหน่อยเกินไป มีอารมณ์เลีย หรือมีความเกร้าใจ ทำให้ข้าพเจ้า ไม่มีสมาธิที่จะเรียน
๘๒. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนโดยสมำเสมอขณะที่อาจารย์สอน
๘๓. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าความชอบหรือไม่ชอบนิสิตนักศึกษาของอาจารย์มีอิทธิพลต่อการให้เกร็ง
๘๔. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีจังหวะที่มีโอกาสให้เข้าศึกษาในคณะนี้
๘๕. ถ้าการบ้านหรืองานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำนั้นยากข้าพเจ้าจะเพิ่มความพยายามให้มากขึ้น
๘๖. เมื่อข้าพเจ้าจำเป็นกองขาดเรียน ข้าพเจ้าจะพยายามเรียนให้ทันโดยเร็ว โดยที่อาจารย์ไม่ต้องเดือน
๘๗. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าในขณะที่สอนอาจารย์ชอบพูดเรื่องหรือพูดไร้สาระ
๘๘. แนวข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนบางวิชา แต่ก็พยายามเอาใจใส่ เพื่อให้ได้เกร็งดี
๘๙. เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ค้นคว้าหรืออ่านหนังสือเพิ่มเติม ข้าพเจ้าจะรับเข้าห้องสมุดทันทีที่มีเวลาว่างจากการเรียน
๙๐. ข้าพเจ้าชอบคุยหรือถกเถียงปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนกับเพื่อน ๆ
๙๑. ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์มอบหมายให้นิสิตนักศึกษาไปค้นคว้านอกห้องเรียนมากเกินไป
๙๒. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่เรื่องของการเรียน วิชาใดที่เหมาะสมสมเพื่อไปประกอบอาชีพได้
๙๓. ข้าพเจ้าจะพยายามเรียนให้ดีขึ้น เมื่อสอบให้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน ๆ ในวิชาใดวิชาหนึ่ง
๙๔. ข้าพเจ้าจะทบทวนบทเรียนหรืออ่านหนังสือลงหน้าเพื่อเตรียมตัวที่จะเรียนในวันต่อไป

๔๕. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอาจารย์บางคนใช้อารมณ์มากเกินไป พูดจาไม่สุภาพ บ่น จู๊ และคุยกันไป ทำให้ลิสติกนักศึกษาไม่อยากเรียน
๔๖. เมื่อข้าพเจ้าจะขอรับวิชาหนึ่งวิชาใดจริง ๆ ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะทำคะแนนได้เพียงแค่ผ่านเท่านั้น
๔๗. ข้าพเจ้าใช้เวลาศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียนวันละ ๑ - ๒ ชั่วโมง หรือมากกว่านั้น
๔๘. ข้าพเจ้าทำบันทึกอย่างทุกวิชาเพื่อช่วยความจำและสังเคราะห์ในการบททวนบทเรียน
๔๙. ข้าพเจ้าพยายามเลือกที่นั่งช่วงหลังชั้นเวลาเรียน เพราะไม่ชอบแขชูหน้ากับอาจารย์
๕๐. หลังจากเปิดภาคเรียนได้เพียง ๑ สัปดาห์ ข้าพเจ้าก็หมดความสนใจในวิชาที่เรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์และการเรียนรู้

๑
ชื่อ..... เพศ..... อายุ..... สถานที่เรียน.....

จะเขียนเครื่องหมาย X ทับคัวอักษรในแก่ละชื่อเพียงคัวเดียว

ก หมายถึง	นโยบายครั้งที่สุด	คือ การปฏิบัติเป็นประจำเกือบทุกครั้ง หรือ เน้นความอย่างยิ่ง
ข หมายถึง	นโยบายมาก	คือ การปฏิบัติเกือบเป็นประจำแต่อนอยความอยครั้งที่สุด หรือ เน้นความ
ค หมายถึง	ปานกลาง	คือ การปฏิบัติครั้งหนึ่งของหัวหน้า หรือ รู้สึกเฉย ๆ
ง หมายถึง	บางครั้ง	คือ การปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง หรือ ไม่เน้นความ
จ หมายถึง	ไม่เคยเลย	คือ การปฏิบัติค่อนอยที่สุด หรือ ไม่เคยเลย หรือ ไม่เน้นความอย่างยิ่ง

โปรดระวัง การตอบ เรื่องขอจากชายไปชรา

ภาคผนวก ๒.

สูตรสถิติที่ใช้ในการคำนวณ

๑. คะแนนเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} : คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$: ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N : จำนวนผู้เข้าสอบ

๒. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - \left(\frac{\sum X}{N}\right)^2}$$

S.D. : ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$: ผลรวมกำลังสองของคะแนน

$\sum X$: ผลรวมของคะแนน

N : จำนวนผู้เข้าสอบ

๓. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด

$$S.E._{meas} = S.D. \sqrt{1 - r_{tt}}$$

S.E. _{meas} : ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

S.D. : ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

r_{tt} : ความเที่ยงของแบบสำรวจทั้งฉบับ

๔. สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

$$r_{xy} = \frac{N \leq XY - (\leq X)(\leq Y)}{\sqrt{[N \leq X^2 - (\leq X)^2][N \leq Y^2 - (\leq Y)^2]}}$$

r_{xy} : ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

X : คะแนนที่ได้จากการแบบสำรวจแต่ละคน

Y : คะแนนผลลัมป์ประสิทธิ์ทางการเรียน

$\leq X$: ผลรวมของคะแนนชุด X

$\leq Y$: ผลรวมของคะแนนชุด Y

$\leq X^2$: ผลรวมกำลังสองของคะแนนชุด X

$\leq Y^2$: ผลรวมกำลังสองของคะแนนชุด Y

$\leq XY$: ผลรวมของผลคูณของคะแนนชุด X กับชุด Y

N : จำนวนผู้เข้าสอบ

๕. อัตราส่วนค่าที (t - ratio)

$$t = r_{xy} \sqrt{\frac{N - 2}{1 - r_{xy}^2}}$$

r_{xy} : ค่าสัมประสิทธิ์ความตรง

N : จำนวนผู้เข้าสอบ

๖. สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่า

$$\alpha = \frac{k}{k - 1} \left(1 - \frac{\leq s_i^2}{s_t^2} \right)$$

α : สัมประสิทธิ์อัลฟ่า

k : จำนวนข้อในแบบสำรวจ

$\leq s_i^2$: ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อในแบบสำรวจ

s_t^2 : ความแปรปรวนของแบบสำรวจทั้งฉบับ

๓. สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๒ ทาง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระดับชั้น (A)	$\bar{n}_h(3)-(1)$	(p-1)	SS_A/df	$MS_A/MS_W \text{ cell}$
เพศ (B)	$\bar{n}_h(4)-(1)$	(q-1)	SS_B/df	$MS_B/MS_W \text{ cell}$
ระดับชั้น x เพศ (AxB)	$\bar{n}_h(5)-(3)$ $(4)+(1)$	(p-1)(q-1)	SS_{AB}/df	$MS_{AB}/MS_W \text{ cell}$
ระหว่างเซล (Within cell)	$\sum SS_{ij}$	$\sum n_{ij} - pq$		

$$SS_{ij} = \sum x_{ij}^2 - \frac{(\sum x_{ij})^2}{n_{ij}}$$

$$\bar{n}_h = \frac{pq}{\sum (1/n_{ij})}$$

$$(1) = (\sum \bar{x}_{ij})^2 / pq$$

$$(2) = \sum x^2$$

$$(3) = (\sum \bar{x}_A)^2 / q$$

$$(4) = (\sum \bar{x}_B)^2 / p$$

$$(5) = \sum \bar{x}_{ij}^2$$

\bar{n}_h : ค่าเฉลี่ยของกุญแจตัวอย่าง

\bar{x}_{ij} : ค่าเฉลี่ยแต่ละเซล

n_{ij} : จำนวนคนแต่ละเซล

\bar{x}_A : ค่าเฉลี่ยของแต่ละเซลที่ระดับชั้น

\bar{x}_B : ค่าเฉลี่ยของแต่ละเซลระหว่างเพศ

SS_A : ผลรวมกำลังสองของระดับชั้น

SS_B : ผลรวมกำลังสองของเพศ

$SS_W \text{ cell}$: ผลรวมกำลังสองภายในเซล

MS_A : ค่าเฉลี่ยกำลังสองของระดับชั้น

- MS_B : ค่าเฉลี่ยกำลังสองของ เพศ
 MS_{AB} : ค่าเฉลี่ยกำลังสองระหว่างชั้นกับเพศ
 p : จำนวนแฉว
 q : จำนวนคอลัมน์

๔. ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power)

$$t = \frac{M_1 - M_2}{\sqrt{\frac{\sum x_1^2}{N_i(N_i - 1)} + \frac{\sum x_2^2}{N_i(N_i - 1)}}}$$

- t : ค่าอำนาจจำแนก
 M_1 : คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มสูง
 M_2 : คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มต่ำ
 $\sum x_1^2$: ผลรวมกำลังสองของผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยและคะแนนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มสูง
 $\sum x_2^2$: ผลรวมกำลังสองของผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยและคะแนนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มต่ำ
 N_i : จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มซึ่งเท่ากัน

๕. สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\hat{n_x} = \frac{Nk^2 \sigma_x^2}{NE^2 + k^2 \sigma_x^2}$$

- $\hat{n_x}$: ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบค่าเฉลี่ย

- * นิยม บุราคำ, หดษีของ การสำรวจสถิติจากตัวอย่างและการประยุกต์,
 (กรุงเทพมหานคร : ค.ส.การพิมพ์, ๒๕๑๗), หน้า ๑๖๐.

- N : คือขนาดของประชากร
- E : คือความคลาดเคลื่อนที่จะยอมให้ใน การประมาณ ทวาย ข ทวาย.
โอกาสไม่เกิน $\alpha - \delta$
- k : คือค่าคงที่กำหนดขึ้นเพื่อให้โอกาสที่ประมาณคำนวณความคลาดเคลื่อน
ไม่เกิน E เป็น $\alpha - \delta$

การคำนวณ

$$\begin{aligned} n_x^A &= \frac{35793(9)(3086.7322)}{35793(25) + 9(3086.7322)} \\ &= \frac{994350650.700}{922605.5898} \\ &= 1077.7635 \end{aligned}$$

กั้นนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือประมาณ ๑๐๗๘ คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติย่อเชิญ

เรื่องอักษรเอกสาร หนึ่ง สุจิตร ศิริรัตน์ เกิดวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๗ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี สำเร็จการศึกษาปริญญาโทสาขาศาสตรบัณฑิต (สุขศึกษา) จากคณะสาขาวรรณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา ๒๕๘๙ เช้าศึกษาต่อในสาขาวัสดุและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๙๐ ได้รับทุนของกองทัพอากาศ ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง ผู้บังคับหมวดนักเรียนพยาบาลหญิงปฏิบัติ แผนกปักครอง โรงเรียนพยาบาลทหารอากาศ กรมแพทย์ทหารอากาศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย